

Τα "πλακάκια" στους πεζόδρομους: ναι! στη συντήρηση - αναβίωση των κάτω γειτονιών της παλιάς Λευκωσίας

Η σύγκρουση μεταξύ ιδιωτικών συμφερόντων και προστασίας του περιβάλλοντος είναι καλά γνωστή στους περιβαλλοντιστές. Είτε πρόκειται για τον Ακόμα, είτε για τον Πεδιαίο, είτε για την αρχαία Αμαθούντα, είτε για την ολότητα σχεδόν των παραλιών. Το θεωρούμενο ως "ουδέτερο" 3 κράτος, "αδυνατεί" συνήθως να παρέμβει είτε διότι πρέπει "να ανορθώσουμε την πληγμένη οικονομία μας", είτε διότι δεν του παρέχονται ευχέρειες από το νόμο (που θα τον φτιάξει κάποτε, που θα του πάει, και θα μείνουμε ξηστικοί μπροστά στο εύρος και το μεγαλείο του), είτε παρανομεί τα ίδια (παροχή χαλίτικης γης κατά τύχη παραλιακής ή εκκλησιαστικής (και η εκκλησία κράτος είναι) είτε προσπαθεί για παραχώρηση γης από το "μελλοντικό" πάρκο Αθαλάσσας, ποτέ για νοσοκομείο, πότε για πανεπιστήμιο, πότε για ιππόδρομο, πότε για νεκροταφείο, απόφαση για ανέγερση σχολείου στο πάρκο Ακαδημίας).

Πολλοί περιβαλλοντικοί σύνδεσμοι περιόριζαν το ενδιαφέρον τους φανατικά στη κρατική ή εκκλησιαστική περιουσία για να μη θίξουν τον "ιερά θεσμό" της ιδιωτικής περιουσίας. Ευτυχώς η αντι-οικολογική αυτή αντίληψη της διαίρεσης του περιβάλλοντος σε ιδιωτικό και δημόσιο, άρχισε να τίθεται υπό αμφισβήτηση από την ίδια την ζωή και από το ίδιο το γεγονός φυσικά, ότι η φυσική ισορροπία δεν μπορεί να λαμβάνει υπόψη το καθεστώς ιδιοκτησίας.

παλιά Λευκωσία

Η συντήρηση-αναβίωση της Παλιάς Λευκωσίας αποτέλεσε και αποτελεί το "σήμα κατατεθέν" της δημαρχιακής πολιτικής της πρωτεύουσας. Στο ξεκίνημα της η αντίληψη για την συντήρηση της Παλιάς Λευκωσίας όπως βασικά την εξέφραζε το δημαρχείο, αποτελούσε την συνισταμένη μιας αναζήτησης δημιουργίας τουριστικών θελγμάτων για την πρωτεύουσα και μιας προσπάθειας επέχτασης του μουσειακού πλούτου (για λόγους τουριστικής χρήσης αλλά ασφαλώς και για λόγους στήριξης της αρχαιολογίας η διαφορετικά μιλώντας για τη στήριξη μιας τουριστικής αντιμετώπισης του παρελθόντος της Κύπρου από το σημερινό Κύπριο). Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών είχαμε την σκηνογραφία της Λαϊκής Γειτονιάς, την αποσπασματική ανακήρυξη διατηρητέων σπιτιών ή τεμαχίων του ιστορικού κέντρου της πρωτεύουσας, τον γιγαντισμό του Αρχιεπισκοπικού μεγάρου και του Παγκυπρίου Γυμνασίου δίπλα από το διατηρητέο - μουσείο του Χ'Γεωργάκη και για παράδειγμα, την ανέγερση του συνοικισμού του Ταχτακαλά όπου πλέον δεν χρειάζεται να λέγονται θεωρίες για το κατά πόσο σεβάστηκε ή όχι την αρχιτεκτονική - πολεοδομική αντίληψη της περιοχής. (Επ' αυτού προτείνουμε σ' όποιον ενδιαφέρεται να δει συγκεκριμένα τη διαφορά συντήρησης και σκηνογραφικής αναπαράστασης, ν' ανέβει σ' ένα ψηλό κτίριο του Ταχτακαλά, π.χ. στον μιναρέ, και να κοιτάξει κάτω τη διαφορά ανάμεσα στον συνοικισμό και την πλαϊνή γειτονιά).

το σχέδιο χρυσαλινιώτισσας

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο προτείνεται το σχέδιο Χρυσαλινιώτισσας. Προνοεί την συντήρηση και αναβίωση του Αγίου Κασσιανού, της Χρυσαλινιώτισσας και ενός μικρού μέρους του Ταχτακαλά. Είναι μέρος του Ρυθμιστικού Σχεδίου (master-plan) Λευκωσίας. Θεωρούμε ότι αυτό το σχέδιο είναι κατά βάση ορθό για τους ακόλουθους λόγους:

α) Αφορά ουσιαστικά, διατηρημένες γειτονιές οι οποίες θα αναπαλαιωθούν, συνολικά. Δηλαδή δεν πρόκειται ούτε για επιλεκτική αναπαλαίωση, ούτε για αναπαλαίωση προσόψεων, πράγμα που θεωρούμε ως τη βάση μιας καλής συντήρησης. Οι κενοί χώροι που θα πρέπει να γεμίσουν (ή δεν θα πρέπει) είναι λίγοι και επομένως μειώνεται ο κίνδυνος επανάληψης προηγούμενων λαθών.

Φυσικά η συνολική αυτή συντήρηση αποτελεί ουσιαστικά παρθενική εργασία. Υπάρχει μεν η εμπειρία που περιγράψαμε, δηλαδή κότα βάση το τι πρέπει ν' αποφευχθεί, και η γνώση της κατά μονάδα (σπίτι), αναπαλαίωσης. Στη διάρκεια της εκτέλεσης όμως πρέπει να υπάρχει επαρκής παρακολούθηση - κριτική, η οποία ελπίζουμε να γίνει με διάθεση διαλόγου περισσότερο, παρά σύγκρουσης.

β) Η βάση γι' αυτό το διάλογο προτείνεται από το σχέδιο προς τους χρήστες της γειτονιάς και αποτελεί μέρος του. Η υλοποίηση του όμως αποτελεί οπωσδήποτε παγκύπρια πρώτη (το γεγονός βέβαια ότι προτείνεται από τα πάνω μειώνει τη δυναμική που θα μπορούσε νάχε). Αποτελεί υποθέτω η πρόθεση, μεταφορά από ανάλογες εμπειρίες της Ευρώπης όπου η συντήρηση *έπρεπε* εκ των πραγμάτων να γίνει με τη συγκατάθεση και συνεργασία αν όχι με την καθοδήγηση των κατοίκων της γειτονιάς.

γ) Η αναπαλαίωση θα συνοδευτεί από την αναβίωση, την αποκατάσταση δηλαδή της παραδοσιακής χρήσης της γειτονιάς, δηλαδή την οικιστική. Για το σκοπό αυτό θα προσελκυστούν νέοι κάτοικοι χαμηλής ηλικίας έτσι που να δημιουργηθεί μόνιμη πληθυσμιακή ισορροπία. Διάφορα μέτρα θα αποτρέπουν την εύκολη μετακίνηση του πληθυσμού, όπως η προσφορά σπιτιών που να παρέχουν τις απαραίτητες σύγχρονες ανέσεις ως ένα βαθμό, η ιδιοκατοίκηση, και η δημιουργία κοινοτικής υποδομής (χώροι πρασίνου, πεζόδρομοι, κοινοτικό κέντρο (γιατρός, κοινωνικός λειτουργός, βιβλιοθήκη, κέντρο συναντήσεων, νηπιαγωγείο μερικά μαγαζιά).

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_31:plakakia&rev=1593603879

Last update: 2020/07/14 17:06

